

Talán csak egy Rembrandt-kép

Egy cilinder, egy petróleumlámpa kicsit kormos
üvegcilindere, az anyja éppen „világot akar
gyújtani”, egyik kezében a cilinder, másikkban az
égő gyufaszál. Áll a konyhaasztalnál,
a falra akasztott lámpa előtt. Vár. Vár valamire.
Talán hogy a gyufa lángja nagyobb legyen.
Talán feljebb kellene csavarni a lámpabelet.
Talán kifogyott az olaj a készülékből. Talán
szokatlan zajt hallott az udvarról (a szobából?,
a zsigereiből?), s észrevette, hogy nincs behúzva
a sötétítőfüggöny. Talán mégiscsak
a csikótűzhely vibráló fényében (félhomályában)
lenne biztonságosabb megvacsorázni.
Tél van, gyerekkor, háború. Éppen nem lőnek,
de idegen ország katonái járőröznek az utcán,
s az apjáról hetek óta semmi hír. Az anyján és
rajta kívül a nagyanyja és az öccse tartózkodnak
a konyhában, merednek ugrásra készen
a gyufát tartó kézre. A feszültségből ítélve
pillanatokon belül bekövetkezik... Mi?
Miért blokkol le (itt) az emlékezete?
Miért nem hisz a képzeletének?
Talán csak egy ismeretlen, cím nélküli
(hamisított?) Rembrandt-kép („Tanulmány az
Éjjeli őrzárhoz”) lóg a falon... Hol?
Hatvankét éve? Háromszázhatvan éve már?